

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

18.07.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Podatnikiem podatku od nieruchomości od tablic reklamowych trwale związanych z gruntem jest właściciel gruntu, na którym te tablice się znajdują, wyrok WSA w Warszawie z 31 maja 2022 r., sygn. III SA/Wa 2928/21 _____ 3

Opodatkowanie VAT dostawy oprzyrządowania w ramach umowy tzw. toolingu, wyrok NSA z 29 czerwca 2022 r., sygn. I FSK 164/19 _____ 4

Podatnikiem podatku od nieruchomości od tablic reklamowych trwale związanych z gruntem jest właściciel gruntu, na którym te tablice się znajdują, wyrok WSA w Warszawie z 31 maja 2022 r., sygn. III SA/Wa 2928/21

Rozstrzygana sprawa dotyczyła zobowiązań w podatku od nieruchomości. Stroną postępowania była spółka prowadząca działalność w zakresie eksponowania tablic reklamowych i innych podobnych urządzeń. W omawianej sprawie, tablice reklamowe należące do spółki były umieszczone w gruncie należącym do innej osoby.

W wydanych przez siebie decyzjach organy obu instancji wskazały, że podatnikiem podatku od nieruchomości od tablic trwale związanych z gruntem jest Spółka.

W komentowanym wyroku sąd uchylił zaskarżoną decyzję. Sąd wskazał, że organ II instancji bezrefleksyjnie przyjął, że właścicielem tablic reklamowych (i, co za tym idzie, podatnikiem podatku od nieruchomości) jest spółka, która umieściła tablice w cudzym gruncie.

Komentarz eksperta

Podatnikiem podatku od nieruchomości jest, co do zasady, właściciel lub posiadacz samoistny budowli. W powyższym zakresie, dla ustalenia podatnika konieczne jest odniesienie się do przepisów kodeksu cywilnego (KC). Art. 48 KC wskazuje, że, co do zasady, do części składowych gruntu należą w szczególności budynki i inne urządzenia trwale z gruntem związane, jak również drzewa i inne rośliny od chwili zasadzenia lub zasiania.

Oznacza to, że właścicielem budowli trwale związanych z gruntem oraz podatnikiem jest w większości przypadku właściciel gruntu, na którym te budowle są posadowione. W tym zakresie, teza

komentowanego wyroku nie niesie zaskakującej konkluzji. Niemniej jednak warto zwrócić uwagę na problemy praktyczne, które coraz częściej ujawniają się w związku z różnymi sposobami korzystania z gruntu.

Omawiany problem występuje często w sytuacjach związanych z m. in. urządzeniami reklamowymi oraz farmami fotowoltaicznymi i wiatrowymi. W wielu przypadkach obiekty tego typu wznoszone są na cudzym gruncie używanym na podstawie np. umowy dzierżawy. Z uwagi na czynne zaangażowanie w projekt i funkcjonowanie obiektów, często to wznoszący obiekty dobrowolnie „przyjmuje na siebie” ciężar deklarowania i uiszczania podatków od budowli.

Potencjalne problemy związane z funkcjonowaniem takiego modelu mogą jednak wynikać z faktu, że przepisy podatkowe odczytywane łącznie z KC bezwzględnie określają osobę podatnika i nie przewidują możliwości przenoszenia obowiązków podatkowych na inny podmiot. W konsekwencji, właściciel gruntów może ponieść negatywne konsekwencje z tytułu braku zapłaty podatku nawet za kilka lat.

W związku z powyższym, zwracamy uwagę na konieczność szerokiej analizy struktury własnościowej gruntów, na których umieszczane są inwestycje oraz tego, czy wznoszone obiekty są trwale związane z gruntem. W tym kontekście warto zwrócić uwagę, że w komentowanym wyroku sąd wyróżnił różne rodzaje tablic reklamowych, z których jedynie część (osadzona na fundamentach) została uznana za trwale związane z gruntem.

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

Opodatkowanie VAT dostawy oprzyrządowania w ramach umowy tzw. toolingu, wyrok NSA z 29 czerwca 2022 r., sygn. I FSK 164/19

W ustnych motywach przedmiotowego wyroku NSA stwierdził, że podatnik nie ma prawa zastosowania stawki 0% do dostawy oprzyrządowania służącego wytwarzaniu wyrobów podlegających dostawie na rzecz tego samego kontrahenta z innego kraju UE, gdy samo oprzyrządowanie pozostaje w Polsce.

Rozstrzygnięcie zapadło na tle sporu interpretacyjnego wynikającego z wniosku o interpretację podatnika, w którym wskazał, że planuje dokonywać wewnątrzspółnotowych dostaw wyrobów na rzecz swojego kontrahenta z UE. Niemniej ich produkcja miała odbywać się przy użyciu oprzyrządowania, które zostanie wykonane przez spółkę lub na jej zlecenie według ściśle wytycznych technicznych, w tym rysunków, otrzymanych od kontrahenta. Oprzyrządowanie miało jednak pozostać własnością kontrahenta.

W trakcie produkcji oprzyrządowanie miało pozostać w miejscu prowadzenia działalności spółki. Dopiero po zakończeniu produkcji kontrahent miał zdecydować, czy oprzyrządowanie zostanie dostarczone we wskazane przez niego miejsce, spółka zostanie zobowiązana do jego magazynowania lub zapadnie decyzja o jego utylizacji.

Podatnik zadał wobec tego pytanie, czy ma prawo do zastosowania stawki 0% VAT dla dostawy przedmiotowego oprzyrządowania na rzecz kontrahenta, w sytuacji gdy nie opuszcza ono terytorium Polski. Podatnik posłużył się konstrukcją świadczenia kompleksowego – jego zdaniem taka dostawa stanowi element składowy transakcji dostawy wyrobów gotowych wytworzonych przy pomocy tego oprzyrządowania. W rezultacie uznał, że prawo do zastosowania stawki 0% VAT przysługuje, mimo że oprzyrządowanie nie opuszcza terenu Polski.

Z takim stanowiskiem nie zgodził się Dyrektor KIS, który wskazał, że dostawy oprzyrządowania nie można przyporządkować do jednej konkretnej transakcji dostawy wyrobów w stosunku do której będzie miała ona charakter pomocniczy. Wobec tego dostawa wyrobów i oprzyrządowania to odrębne transakcje na gruncie podatku VAT. W rezultacie takiego rozróżnienia dostawa oprzyrządowania, które nie opuści terytorium Polski, będzie stanowić dostawę krajową.

Stanowisko Dyrektora KIS potwierdził WSA w Poznaniu, a następnie NSA. WSA wskazał, że przyjęcie punktu widzenia spółki powodowa-

łoby faktyczny brak opodatkowania tej dostawy, ponieważ – z uwagi na brak wywozu poza terytorium Polski – nie dojdzie do WNT w kraju kontrahenta podlegającego faktycznemu opodatkowaniu. NSA w ustnych motywach wyroku wskazał natomiast na orzecznictwo TSUE podkreślające zasadę odrębnego opodatkowania każdej czynności, także wtedy, gdy związek między nimi jest dość ścisły. Uznanie nierozzerwalnego związku poszczególnych czynności przy transakcjach złożonych oraz traktowanie różnych czynności jako jednej transakcji do celów podatkowych stanowią natomiast wyjątek od tej reguły.

Komentarz eksperta

Należy zgodzić się z rozstrzygnięciami organów podatkowych oraz sądów administracyjnych, iż charakter przedmiotowych transakcji – sprzedaży wyrobów gotowych oraz oprzyrządowania – wyklucza uznanie ich za świadczenie kompleksowe. Naturalną konsekwencją takiego stanowiska jest konieczność rozpoznania dostawy oprzyrządowania, jako dostawy krajowej. Zabrakło bowiem spełnienia warunku formalnego uznania dostawy za dostawę wewnątrzspółnotową, tj. wywiezienia towaru z terytorium kraju do nabywcy w innym kraju UE.

Ponadto istotnym wnioskiem z omawianych rozstrzygnięć jest potwierdzenie możliwości dokonania dostawy towaru, mimo że pozostaje on w posiadaniu dostawcy. W takiej sytuacji przeniesienia prawa do rozporządzania jak właściciel wynika wyłącznie z porozumienia stron, a nie fizycznej, namacalnej formy przeniesienia władztwa nad rzeczą. Niemniej przejawem takiego władztwa pozostaje również swoboda w dysponowaniu towarem, który z woli nabywcy pozostanie u dostawcy i będzie służył do produkcji wyrobów przeznaczonych dla nabywcy. W takiej sytuacji ryzyko podatkowe ogranicza jednak odpowiednie sformułowanie postanowień umownych oraz zgromadzenie dokumentacji potwierdzającej przejście własności, np. potwierdzenie objęcia oprzyrządowania ubezpieczeniem przez nabywcę.

SEBASTIAN KOPACZ
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia błędnego rozpoznania dostaw w transakcjach łańcuchowych , wyrok TSUE z 7 lipca 2022 r., sygn. C-696/20	6
Ustalenie momentu i sposobu zaliczenia w ciężar kosztów uzyskania przychodów bezpośrednich i pośrednich kosztów akwizycji , wyrok NSA z 6 lipca 2022 r., sygn. II FSK 3185/19	6
Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z czynem bezspornie bezprawnym , wyrok NSA z 5 lipca 2022 r., sygn. II FSK 3006/19	6
Kwestia braku przewidywania przez przepisy możliwości przeniesienia wartości nieumorzonej starego biurowca na poczet wartości początkowej nowo wybudowanego budynku , wyrok NSA z 5 lipca 2022 r., sygn. II FSK 2978/19	6
Wniesienie przedsiębiorstwa przedsiębiorcy do spółki osobowej a sukcesja podatkowa w VAT – zagadnienie na uchwałę NSA , postanowienie NSA z dnia 6 lipca 2022 r., sygn. I FSK 2223/18	7
Kwestia naruszenia warunków konkurencji w kontekście możliwości stosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 21 ustawy VAT , wyrok NSA z 6 lipca 2022 r., sygn. I FSK 1161/18	7

Kwestia błędnego rozpoznania dostaw w transakcjach łańcuchowych, wyrok TSUE z 7 lipca 2022 r., sygn. C-696/20

Artykuł 41 Dyrektywy 112 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, na mocy których wewnątrzspółnotowe nabycie towarów jest uznane za dokonane na terytorium tego państwa członkowskiego, gdy nabycie to, stanowiące pierwszy etap w łańcuchu kolejnych transakcji, zostało błędnie zakwalifikowane jako transakcja krajowa przez uczestniczących w niej podatników, którzy podali w tym celu swój numer identyfikacyjny VAT (podatku od wartości dodanej) nadany przez to państwo członkowskie, a późniejsza transakcja, która została błędnie zakwalifikowana jako transakcja wewnątrzspółnotowa, została objęta opodatkowaniem VAT jako wewnątrzspółnotowe nabycie towarów przez nabywców towarów w państwie członkowskim zakończenia transportu towarów.

Przepis ten, rozpatrywany w świetle zasad proporcjonalności i neutralności podatkowej, stoi jednak na przeszkodzie tymże przepisom państwa członkowskiego, gdy wewnątrzspółnotowe nabycie towarów, które uznaje się za dokonane na terytorium tego państwa członkowskiego, wynika z wewnątrzspółnotowej dostawy towarów, która w tym państwie członkowskim nie została uznana za transakcję zwolnioną z podatku.

Ustalenie momentu i sposobu zaliczenia w ciężar kosztów uzyskania przychodów bezpośrednich i pośrednich kosztów akwizycji, wyrok NSA z 6 lipca 2022 r., sygn. II FSK 3185/19

Bezpośrednie koszty akwizycji jako bezpośrednie koszty uzyskania przychodów, powinny być rozliczane w momencie uzyskania odpowiadającego im przychodu, tj. z chwilą uzyskania przychodu należnego ze składki przypisanej. Dlatego też zasadne jest ujęcie bezpośrednich kosztów akwizycji dla celów podatkowych jednorazowo w momencie zawarcia umowy ubezpieczeniowej w powiązaniu z przypisem składki.

Mając na uwadze przepisy art. 15 ust. 4d i ust. 4e ustawy CIT należy uznać, iż koszty akwizycji kwalifikowane przez spółkę jako koszty pośrednie, niezwiązane z konkretnym przychodem, stanowią koszt uzyskania przychodów w momencie ujęcia wydatku na koncie wynikowym.

Koszty akwizycji powinny więc zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów jednorazowo (na podstawie art. 15 ust. 4d ustawy CIT w przypadku kosztów pośrednich), w momencie ich memoriałowego naliczenia i zarachowania w księgach, z wyjątkiem gdyby dotyczyło to kwot ujętych jako rezerwy bądź bierne rozliczenia międzyokresowe. Rozliczenie kosztów akwizycji dla celów podatkowych następuje odmiennie niż dla celów rachunkowych, tj. bez uwzględniania w wyniku podatkowym zmiany stanu aktywowanych kosztów akwizycji (DAC) stanowiącego mechanizm rozliczania w czasie kosztów akwizycji (pośrednich) stosowany wyłącznie dla celów rachunkowych. Ujmowana bowiem w wyniku finansowym wartość zmiany stanu DAC (korygująca zarachowane koszty akwizycji współmiernie do wykazywanej rachunkowo składki zarobionej) nie stanowi kategorii podatkowej i nie powinna być uwzględniana w rozliczeniach podatkowych spółki.

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z czynem bezspornie bezprawnym, wyrok NSA z 5 lipca 2022 r., sygn. II FSK 3006/19

Poniesienie wydatków związanych z czynem bezspornie bezprawnym (odszkodowania zapłaconego na podstawie ugody w związku z naruszeniem praw dotyczących wzoru wspólnotowego), co zostało potwierdzone w orzeczeniach sądów włoskich, nie może być uznane za wydatek poniesiony w celu uzyskania przychodu lub zabezpieczenia źródeł przychodów.

Kwestia braku przewidywania przez przepisy możliwości przeniesienia wartości nieumorzonyj starego biurowca na poczet wartości początkowej nowo wybudowanego budynku, wyrok NSA z 5 lipca 2022 r., sygn. II FSK 2978/19

Brzmienie przepisów dotyczących amortyzacji, tj. art. 15 ust. 4 oraz art. 16g ust. 4 w zw. z art. 16g ust. 1 pkt 2 ustawy CIT nie daje podstaw do rozliczenia nieumorzonyj wartości środka trwałego poprzez włączenie jej do wartości początkowej nowego środka trwałego i jego przyszłą amortyzację. Nie można zatem zgodzić się ze spółką, że należy tak samo traktować nieumorzonyj wartość starego budynku oraz koszty jego wyburzenia. Nieumorzona wartość starego budynku w sytuacji, gdy stary budynek był środkiem trwałym, a więc podlegał amortyzacji, stanowi wartość związaną tylko i wyłącznie ze „starym” środkiem trwałym.

Wniesienie przedsiębiorstwa przedsiębiorcy do spółki osobowej a sukcesja podatkowa w VAT - zagadnienie na uchwałę NSA, postanowienie NSA z dnia 6 lipca 2022 r., sygn. I FSK 2223/18

Przedstawiono do rozstrzygnięcia składowi siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego wyłaniające się na tle rozpoznawanej sprawy następujące zagadnienia prawne budzące poważne wątpliwości:

Czy w stanie prawnym obowiązującym do 31 grudnia 2015 r., w przypadku gdy osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa do spółki niemającej osobowości prawnej spółka ta na podstawie art. 93a § 2 pkt 2 w zw. z art. 93a § 1 OP wstępuje w zakresie podatku od towarów i usług we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przedsiębiorstwa?

Czy w stanie prawnym obowiązującym do 31 grudnia 2015 r., w świetle art. 93a § 2 pkt 2 w zw. z art. 93a § 1 i art. 133 § 1 OP, w przypadku gdy osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa do spółki niemającej osobowości prawnej, stroną postępowania, odnośnie zobowiązań osoby fizycznej w zakresie podatku od towarów i usług za okresy rozliczeniowe przed wniesieniem przedsiębiorstwa, jest ta spółka czy osoba fizyczna, która swoją działalność kontynuuje już w ramach spółki?

Czy w stanie prawnym obowiązującym do 31 grudnia 2015 r., w świetle art. 93a § 2 pkt 2 w zw. z art. 93a § 1 OP, w przypadku gdy osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą

na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa do spółki niemającej osobowości prawnej, spółka ta na podstawie art. 112 § 1 OP odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z tą osobą fizyczną za powstałe do dnia wniesienia przedsiębiorstwa zaległości podatkowe w podatku od towarów i usług związane z wniesionym przedsiębiorstwem?

Kwestia naruszenia warunków konkurencji w kontekście możliwości stosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 21 ustawy VAT, wyrok NSA z 6 lipca 2022 r., sygn. I FSK 1161/18

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, że sama już potencjalna możliwość funkcjonowania na rynku podmiotów nienależących do grupy, które wykonują podobną działalność opodatkowaną, wyklucza zwolnienie niezależnej grupy osób od podatku z uwagi na możliwość naruszenia zasad konkurencji, gdyż przyjęcie takiego założenia faktycznie zawsze eliminowałoby możliwość korzystania z tego zwolnienia. Na możliwość naruszenia zasad konkurencji może wskazywać to, że grupa świadczy odpłatnie te same usługi na rzecz podmiotów niebędących członkami i, wykorzystując efekt synergii, działa w tym zakresie na rynku.

Co więcej, naruszenie warunków konkurencji może wystąpić wtedy, gdy przeważa sama optymalizacja ciężaru VAT naliczonego (stworzenie przewagi konkurencyjnej poprzez przeniesienie dowolnych zewnętrznych usług na grupę), a nie wzajemna współpraca w celu uniknięcia niekorzystnej pozycji konkurencyjnej. Przejawem naruszenia konkurencji może być również to, że grupa nie świadczy wyłącznie usług dostosowanych do potrzeb swoich członków, które z łatwością mogą być zaofiarowane również przez innych.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

- Prawo do obniżenia przez związek gmin kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego związanego z zakupem 11 autobusów zeroemisyjnych wraz z niezbędną infrastrukturą**, interpretacja indywidualna DKIS z 28 czerwca 2022, sygn. 0111-KDIB3-2.4012.251.2022.3.MD _____ 9
- Brak obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne od powtarzających się świadczeń niepieniężnych wykonywanych na podstawie art. 176 KSH**, decyzja Oddział ZUS w Lublinie z 24 maja 2022 r., sygn. DI/200000/43/666/2022 _____ 9
- Kwestia powstania zagranicznego zakładu spółki niemieckiej w Polsce w wyniku działań polegających na nabyciu, wynajmie i eksploatacji nieruchomości oraz obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych**, interpretacja indywidualna DKIS z 30 czerwca 2022, sygn. 0111-KDIB1-2.4010.162.2022.2.BD _____ 9
- Kwestia stosowania art. 28m ust. 3 ustawy CIT do otrzymanych przez wspólników świadczeń wynikających z obniżenia kapitału zakładowego spółki poprzez zmniejszenie wartości nominalnej udziałów i wypłaty z tego tytułu wynagrodzenia ze środków pieniężnych wpłaconych przez wspólników tytułem wkładu na pokrycie kapitału zakładowego**, interpretacja indywidualna DKIS z 29 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.217.2022.1.IM _____ 10
- Kwestia obowiązku dokonania korekty VAT w sytuacji podjęcia decyzji o zaniechaniu inwestycji**, interpretacja indywidualna DKIS z 28 czerwca 2022, sygn. 0111-KDIB3-1.4012.212.2022.1.IK _____ 10
- W związku z nieodpłatnym pełnieniem funkcji członka zarządu spółka nie będzie zobowiązana do opodatkowania tego świadczenia zarówno w trakcie stosowania estońskiego CIT, jak i po zakończeniu stosowania tej formy opodatkowania**, interpretacja indywidualna DKIS z 28 czerwca 2022, sygn. 0111-KDIB1-1.4010.193.2022.1.MF _____ 11

Prawo do obniżenia przez związek gmin kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego związanego z zakupem 11 autobusów zeroemisyjnych wraz z niezbędną infrastrukturą, interpretacja indywidualna DKIS z 28 czerwca 2022, sygn. 0111-KDIB3-2.4012.251.2022.3.MD

Podstawowym warunkiem, którego spełnienie należy analizować w aspekcie prawa do odliczenia podatku VAT, jest związek dokonywanych nabyć towarów i usług ze sprzedażą uprawniającą do dokonywania takiego odliczenia, czyli sprzedażą generującą podatek należny. W rozpatrywanej sprawie obydwa warunki, o których mowa w art. 86 ust. 1 ustawy VAT będą spełnione. Związek gmin jest zarejestrowanym czynnym podatnikiem VAT, a ponadto dzierżawa 11 autobusów wraz z infrastrukturą będzie stanowić dla niego czynność opodatkowaną VAT niekorzystającą ze zwolnienia z opodatkowania.

Tym samym, będzie przysługiwało mu prawo do odliczenia podatku naliczonego w odniesieniu do wydatków poniesionych na zakup 11 autobusów wraz z infrastrukturą. Związek gmin będzie mógł zrealizować prawo do odliczenia VAT naliczonego, pod warunkiem niezastnienia przesłanek negatywnych wymienionych w art. 88 ustawy VAT.

Brak obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne od powtarzających się świadczeń niepieniężnych wykonywanych na podstawie art. 176 KSH, decyzja Oddział ZUS w Lublinie z 24 maja 2022 r., sygn. DI/200000/43/666/2022

Należy się zgodzić z przedsiębiorcą, że w art. 6 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (u.s.u.s.) w katalogu wymienionych osób i podmiotów podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu, nie są wymienione osoby wykonujące powtarzające się świadczenia niepieniężne zgodnie z zapisem art. 176 KSH. Cytowany przepis ma charakter katalogu zamkniętego. W związku z tym, przepisy u.s.u.s. wiążą bezpośrednio zaistnienie obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne z posiadaniem tytułu do takiego obowiązku. Należy się również zgodzić, że ustawą z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych,

ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw nie dokonano zmian w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, które rozszerzałoby ten katalog o powtarzające się świadczenia niepieniężne, zgodnie z zapisem art. 176 KSH.

Kwestia powstania zagranicznego zakładu spółki niemieckiej w Polsce w wyniku działań polegających na nabyciu, wynajmie i eksploatacji nieruchomości oraz obowiązku sporządzania dokumentacji cen transferowych, interpretacja indywidualna DKIS z 30 czerwca 2022, sygn. 0111-KDIB1-2.4010.162.2022.2.BD

Działania podejmowane przez spółkę niemiecką polegające na nabyciu, wynajmie i eksploatacji nieruchomości oraz zarządzaniu tymi nieruchomościami, mające na celu realizację przychodów (dochodów) z nieruchomości położonych w Polsce nie kreują zagranicznego zakładu dla spółki niemieckiej.

Spółka niemiecka co prawda posiada na terytorium Polski nieruchomości stanowiące aktywa, które mają stały charakter, ale nie można uznać, że stanowią one stałą placówkę spółki. Przez posiadane nieruchomości w Polsce spółka niemiecka nie prowadzi działalności gospodarczej zbieżnej z działalnością prowadzoną na terytorium Niemiec, nie posiada na terytorium Polski biura, ani nie zatrudnia pracowników, a zarządzanie ww. nieruchomościami zleca podmiotom trzecim na podstawie stosownych umów. Ponadto, wszystkie czynności decyzyjne są wykonywane z terytorium Niemiec. Powyższe wyraźnie wskazuje, że w przedmiotowej sprawie na terenie Polski nie powstanie zagraniczny zakład spółki niemieckiej.

W rozpatrywanej sprawie potencjalnie mógłby znaleźć zastosowanie art. 11a ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy CIT, jednak mając na uwadze okoliczność, że na terytorium Polski nie powstanie zagraniczny zakład spółki niemieckiej w związku z działaniami polegającymi na nabyciu, wynajmie i eksploatacji nieruchomości oraz zarządzaniu tymi nieruchomościami, spółka niemiecka nie będzie zobowiązana do stosowania przepisów w zakresie cen transferowych, w tym do sporządzania dokumentacji cen transferowych.

Kwestia stosowania art. 28m ust. 3 ustawy CIT do otrzymanych przez wspólników świadczeń wynikających z obniżenia kapitału zakładowego spółki poprzez zmniejszenie wartości nominalnej udziałów i wypłaty z tego tytułu wynagrodzenia ze środków pieniężnych wpłaconych przez wspólników tytułem wkładu na pokrycie kapitału zakładowego, interpretacja indywidualna DKIS z 29 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.217.2022.1.IM

Należy mieć na uwadze, że zdanie wstępne przepisu art. 28m ust. 3 ustawy CIT, wskazuje na otwarty (a nie zamknięty) katalog świadczeń mogących prowadzić do powstania dochodu z tytułu ukrytych zysków. Dlatego ocena, czy dochody otrzymane przez wspólników, świadczenia wynikające z obniżenia kapitału zakładowego spółki poprzez zmniejszenie wartości nominalnej udziałów i wypłaty z tego tytułu wynagrodzenia ze środków pieniężnych wpłaconych przez wspólników tytułem wkładu na pokrycie kapitału zakładowego, spełnia warunki do uznania go za dochód z tytułu ukrytego zysku powinna zostać dodatkowo przeprowadzona w oparciu o przesłanki wynikające ze zdania wstępnego przepisu art. 28m ust. 3 ustawy CIT. Jak z niego wynika, dochód z tytułu ukrytego zysku nie obejmuje świadczeń, które nie są wykonane w związku z prawem do udziału w zysku, czyli świadczeń podjętych (wykonanych) bez jakiegokolwiek wpływu podmiotów powiązanych na działanie i decyzje spółki opodatkowanej ryczałtem, w zakresie ocenianego świadczenia. W świetle powyższego stanowisko zgodnie z którym otrzymane przez wspólników świadczenie wynikające z obniżenia kapitału zakładowego spółki poprzez zmniejszenie wartości nominalnej udziałów i wypłaty z tego tytułu wynagrodzenia ze środków pieniężnych wpłaconych przez wspólników tytułem wkładu na pokrycie kapitału zakładowego (a więc nie z zysku) nie stanowi dochodu z tytułu ukrytych zysków, o którym mowa w art. 28m ustawy CIT, a w konsekwencji nie powstanie obowiązek

podatkowy na gruncie CIT estońskiego, jest nieprawidłowe.

Kwestia obowiązku dokonania korekty VAT w sytuacji podjęcia decyzji o zaniechaniu inwestycji, interpretacja indywidualna DKIS z 28 czerwca 2022, sygn. 0111-KDIB3-1.4012.212.2022.1.IK

Pomimo zaniechania inwestycji spółka zachowała prawo do odliczenia podatku naliczonego od wydatków inwestycyjnych związanych z budową zespołu usługowo-mieszkaniowego, tj. związanych z kosztami w postaci opłaty za sporządzenie dokumentacji projektowej, wydatkami na przeprowadzenie prac przygotowawczych, na zakup materiałów, nabycie usług, opłaty za wycinkę drzew, kosztami energii elektrycznej.

Powyższe wynika z faktu, że na moment ponoszenia nakładów na opisaną we wniosku inwestycję, jak wskazano we wniosku, inwestycja miała służyć czynnościom opodatkowanym w związku z czym spółka odliczyła podatek VAT, a zaniechanie inwestycji nastąpiło z przyczyn niezależnych i nieznanych w chwili ponoszenia wydatków. Jakkolwiek zaniechanie inwestycji stanowi konsekwencje świadomych działań biznesowych, to nie sposób uznać, że działania te stanowią okoliczności, w przypadku których zaniechanie inwestycji skutkuje zmianą prawa do odliczenia i koniecznością dokonania korekty odliczonego podatku naliczonego. W takim przypadku kontynuowanie rozpoczętej inwestycji byłoby nieracjonalne.

Dlatego też zaniechanie inwestycji, w tym konkretnym przypadku, nie pozbawia podatnika prawa do odliczenia podatku naliczonego od poniesionych wydatków. A zatem, spółka nie jest zobowiązana do dokonania korekty podatku naliczonego, odliczonego w związku z poniesieniem wydatków związanych z inwestycją, która została zaniechana.

W związku z nieodpłatnym pełnieniem funkcji członka zarządu spółka nie będzie zobowiązana do opodatkowania tego świadczenia zarówno w trakcie stosowania estońskiego CIT, jak i po zakończeniu stosowania tej formy opodatkowania, interpretacja indywidualna DKIS z 28 czerwca 2022, sygn. 0111-KDIB1-1.4010.193.2022.1.MF

Skoro do podmiotów opodatkowanych estońskim CIT nie stosuje się przepisów art. 19 ustawy CIT, to nie można względem nich rozpoznać przychodu w trybie art. 12 ustawy CIT. Przychody o których mowa w art. 12 ustawy CIT stanowią element podstawy opodatkowa-

nia, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy CIT, z uwagi na co podatnik opodatkowany estońskim CIT nie rozpozna przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia w trybie art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Zatem spółka jako podmiot opodatkowany estońskim CIT nie będzie zobowiązana do opodatkowania wykonywania funkcji członka zarządu przez udziałowców spółki bez wynagrodzenia. Tym samym, w związku z nieodpłatnym pełnieniem funkcji członka zarządu spółka nie będzie zobowiązana do opodatkowania tego świadczenia zarówno w trakcie stosowania estońskiego CIT, jak i po zakończeniu stosowania tej formy opodatkowania.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANNA PACZUSKA
tel. +48 505 455 593
anna.paczuska@ptpodatki.pl

PATRYCJA LUTAK
tel. +48 519 898 310
patrycja.lutak@ptpodatki.pl

WARSAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl